

43. Platform

oktober 2008

Enige tijd was ik pachter van een lapje grond. Dat lapje was gering, het bestond uit slechts één vierkante meter. "Pachtverdrag" staat er in quasi-Gothische letters boven, en het vervolgt: "Zwischen dem Landwirt Josef Maas und Vincent Loosjes wird ein Pachtvertrag über 1 m² landwirtschaftlicher Fläche auf der Parzelle..." enz. Waarom pachtten honderden "Kleinpächter" zo'n stukje grond? Omdat die Kleinpächter zich informeel aaneengesloten hadden om de bouw van de kerncentrale te Kalkar, enige kilometers achter Kleef, tegen te houden. Door de in 1973 ingevoerde "Kalkarheffing" betaalde Nederland daaraan mee, en dat bood een aangrijpingspunt. Op 21 maart 1991 is de bouw - naar bleek definitief - stilgelegd. Zo is het dankzij boer Maas gelukt om Kalkar tegen te houden en kon ik het jaar daarop, na 18 jaar Kalkarweigeraar te zijn geweest, mijn huis met een gerust geweten op het 220-net laten aansluiten. Einde van mijn pacht en tevens einde van mijn 24 volts-windmolen, een driebladige rotor van Dolf Haavekost.

Wat wil ik hiermee laten zien. Het Kalkar-verzet is een voorbeeld van constructieve toepassing van het doorgaans negatief toegepaste tegen-elkaar-uitspeel-beginsel verdeel-en-heers; *divide et impera* zeiden de Romeinen. De dreiging van eindeloos veel procedures tegen alle Kleinpächter strooiden zand in de ambtelijke machine. De overheid wil dat zand natuurlijk voorkomen en ziet liever dat we het omgekeerde doen, dat we een platform creëren, dat de krachten in een overlegorgaan gebundeld worden; als het spiegelbeeld van verdeel-heers. Als de overheid zelf al niet voor zo'n platform zorgt - de Kamer van Koophandel is zo'n opgedrongen platform, en binnenkort ook de beheerder van het elektronisch kinddossier - dan krijgt u bij voorbeeld te horen: "Begint u maar met het oprichten van een rechtspersoon, een stichting of een vereniging." (bermbom nr. 1) En dan: "Stuurt u maar een vertegenwoordiger." (bermbom nr. 2) Dan is het bingo, want die ene vertegenwoordiger wordt vroeg of laat onder tafel gewerkt. Dat gebeurde bijvoorbeeld toen de klassieke Vrije School-beweging middels één vertegenwoordiger werd gelijkgeschakeld; om wille van het geld. En als die gelijkschakeling, uitschakeling of afbranding niet gebeurt, dan maakt men van u een "pilotproject" (bermbom nr. 3) dat "helaas" negatief uitpakt. Dat gebeurde bij voorbeeld bij de Iederwijs-scholen. Iedere beschaving heeft zo zijn eigen bermbommen.

In het rechtsverkeer tussen burgers onderling is een platform, een overlegorgaan, een stichting of een vereniging zeer handig. Maar in het contact met de overheid? Zodra er enige belangentegenstelling te verwachten is, dan is de moraal: onderhoud het netwerk van onderlinge contacten, maar vorm nooit en te nimmer een officieel platform! Natuurlijk kan een rechtspersoon vereist zijn om subsidie te innen, maar ook dan geldt: zodra er enige tegenstelling van belangen optreedt, wordt de subsidie ingetrokken en valt de rechtspersoon des te harder op zijn bek. Zie voor een vorm van alternatieve subsidie mijn artikel "Belastingliberalisatie".

Hoe weet ik zo stellig dat het zo werkt? Ik kreeg 20 jaar lang "onderricht" in de praktijk, gratis door de overheid aangeboden. En nu sponsort diezelfde overheid mijn columns door mij AOW uit te keren opdat ik de tijd ervoor ter beschikking heb.

Uw columnist, V.L